

Chambre des Représentants		Kamer der Volksvertegenwoordigers	
Session de 1931-1932	N° 119		Zittingsjaar 1931-1932
	SÉANCE du 3 Février 1932	VERGADERING van 3 Februari 1932	

PROJET DE LOI

ayant pour objet d'apporter une dérogation temporaire aux règles fixées à l'article 37 de la loi du 14 juillet 1930, relative à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré.

EXPOSÉ DES MOTIFS

MADAME, MESSIEURS,

Pour pouvoir recevoir de droit c'est-à-dire sans enquête sur ses ressources, à 65 ans, la majoration de rente de vieillesse, le salarié doit avoir effectué régulièrement les versements légaux savoir pour les salariés actuellement occupés, un versement sous le régime de la loi du 10 décembre 1924 modifiée par celle du 22 avril 1930 (année d'assurance 1930-1931) et en outre, pour chaque année d'assurance commençant en 1931-1932 et jusqu'à l'âge de 65 ans, un versement sous le régime de la loi du 14 juillet 1930 et dont le montant minimum est fixé à l'article 36 de cette loi. Toute interruption dans les versements, quel qu'en soit le motif, a pour conséquence, d'empêcher le salarié de recevoir la majoration de droit : ce sont alors les règles fixées à l'article 38 de la loi, qui sont applicables, c'est-à-dire qu'il y aura au préalable enquête sur les ressources dont l'intéressé dispose et dans celles-ci, est compris le salaire qu'il pourrait encore gagner.

On voit immédiatement combien est important l'avantage accordé par la loi aux salariés qui auront effectué régulièrement les versements légaux.

La loi a cependant prévu une disposition bienveillante en faveur des salariés qui au cours d'une année auront interrompu le travail et qui, ayant cessé pendant cette période d'être assujettis à la loi, n'auront pu effectuer, en cette dernière qualité, les versements minima légaux fixés à l'article 36. L'article 37 de la loi dispose que dans ce cas, le salarié est autorisé, à l'effet de conserver ses droits à la majoration, sans enquête sur ses ressources, à parfaire par un versement libre, le versement légal annuel requis à l'article 36 de la loi. Mais cette autorisation n'est accordée qu'aux seuls salariés qui ont été occupés au service

WETSONTWERP

waarbij tijdelijk wordt afgeweken van de regelen, bepaald bij artikel 37 van de wet van 14 Juli 1930 betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van onderdom en voortijdigen dood.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUW, MIJNE HEEREN,

Om, op den leeftijd van 65 jaar, *rechtens*, 't is te zeggen zonder een onderzoek omtrent de bestaansmiddelen in te stellen, den ouderdomsrentetoeslag te kunnen ontvangen, moet de loonarbeider *geregeld* de wettelijke stortingen hebben gedaan, te weten, voor de thans in dienst zijnde loonarbeiders, een storting onder het stelsel van de wet dd. 10 December 1924 gewijzigd bij die van 22 April 1930 (verzekeringsjaar 1930-1931) en bovendien voor elk verzekeringsjaar te beginnen met 1931-1932 en tot op den leeftijd van 65 jaar, een storting onder het stelsel van de wet dd. 14 Juli 1930 en waarvan het minimum-bedrag bij artikel 36 dier wet is vastgesteld. Elke onderbreking in de stortingen, om welke reden ook, heeft voor gevolg den loonarbeider te beletten den toeslag rechtens te ontvangen : alsdan zijn de bij artikel 38 van de wet vastgestelde regelen toepasselijk, het is te zeggen, dat er vooraf een onderzoek wordt gedaan omtrent de bestaansmiddelen, waarover de belanghebbende beschikt en waarin het loon is begrepen, dat hij nog zou kunnen winnen.

Men ziet onmiddellijk in hoe belangrijk het voordeel is, verleend bij de wet aan de loonarbeiders, die geregeld de wettelijke stortingen zullen hebben gedaan.

Bij de wet echter wordt welwillendheidshalve een bepaling voorzien ten voordeele van de loonarbeiders, die in den loop van een jaar het werk zullen onderbroken hebben en die, daar zij gedurende bedoelden termijn ingevolge de wet niet meer verzekeringsplichtig waren in deze hoedanigheid de wettelijke minima-stortingen, bij artikel 36 bepaald, niet zullen hebben kunnen verrichten. Bij artikel 37 van de wet wordt voorzien dat ingeval, de loonarbeider er toe gemachtigd is, ten einde zijn rechten op den toeslag te behouden, zonder omtrent zijn bestaansmiddelen een onderzoek te doen, door mid-

H

d'un employeur pendant plus de quatre mois au cours de l'année d'assurance.

Cette disposition légale remédie donc à une situation que je qualifierai de normale. Rares, en effet, sont les salariés qui sont occupés sans interruption au service d'un employeur et qui, au cours de l'une ou l'autre année, ne sont pas atteints par le chômage, qu'il s'agisse d'un chômage accidentel ou d'un chômage périodique et régulier. Généralement, les chômeurs de l'espèce ne sont pas de longue durée et ainsi, la charge qui est imposée par la loi à l'intéressé, en vue de régulariser sa situation, n'est pas très importante. D'ailleurs, déjà des caisses de chômage octroient une indemnité spéciale destinée à permettre à l'assuré de parfaire le versement minimum légal.

Mais cette disposition peut, dans certaines circonstances, être inefficace : c'est lorsqu'il s'agit d'un chômage prolongé et qui atteint la grande masse des salariés. Cette situation est celle d'aujourd'hui : conséquence de la crise mondiale, nombreux sont, actuellement, les salariés qui chôment déjà depuis de nombreux mois. Le plus grand nombre d'entre eux n'ont comme seule ressource que les allocations qui leur sont payées par les caisses de chômage, le Fonds de Crise et d'autres institutions publiques ou privées d'assistance. Peut-on raisonnablement exiger qu'ils prélèvent sur ces allocations la somme nécessaire pour satisfaire à l'obligation qui leur est imposée par la loi du 14 juillet 1930 ? Etant donné le montant moyen des salaires payés avant la crise, la somme à verser mensuellement s'élève de 15 à 20 francs. Et ainsi, ces salariés voient s'évanouir la perspective de recevoir de droit à 65 ans, la majoration de rente de vieillesse.

On a demandé que pendant cette période exceptionnelle de chômage le paiement de cette cotisation soit supportée par l'Etat ou que le salarié soit dispensé de tout versement.

Aucune de ces deux suggestions n'a reçu mon agrément. Tout d'abord, vous admettez qu'il n'est plus possible d'augmenter encore, par des dépenses nouvelles, les charges très importantes que l'Etat a assumées pour venir en aide aux chômeurs. D'autre part, nous ne devons pas perdre de vue le principe qui est à la base de nos différentes lois sur l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré. Il s'agit d'une loi d'assurance, et si nous avons admis la nécessité et la légitimité de l'intervention obligatoire des patrons et de l'Etat, nous avons été également d'accord pour reconnaître que l'intéressé devait aussi intervenir personnellement afin que la pension de vieillesse et la pension de veuve soient un droit absolu dont le bénéfice ne peut pas être subordonné

del van een vrijwillige storting het bedrag van de bij artikel 36 van de wet vereischte jaarlijkse wettelijke storting te volmaken. Maar bedoelde machtiging wordt slechts verleend aan de loonarbeiders, die gedurende meer dan vier maanden in den loop van het verzekeringsjaar in den dienst van een werkgever werkzaam waren.

Ingevolge die wettelijke bepaling dus wordt een toestand verholpen, dien ik normaal zal noemen. Zeldzaam zijn, inderdaad, de loonarbeiders, die zonder onderbreking in den dienst van een werkgever werkzaam zijn en die in den loop van 't een of ander jaar, niet werkloos zijn gevallen, onverschillig of het gaat om een toevallige werkloosheid of om een periodieke of geregelde werkloosheid. In 't algemeen, duurt soortgelijke werkloosheid niet lang en alzoo, is de last aan den belanghebbende ingevolge de wet opgelegd met het oog op het regelen van zijn toestand, niet heel zwaar. Ten andere zijn er reeds werklozenkassen, die een speciale vergoeding verleen bestemd om het den verzekerde mogelijk te maken de wettelijke minimumstorting te volmaken.

Maar bedoelde bepaling kan in sommige omstandigheden niet doeltreffend zijn; bijv. wanneer het gaat om een langdurige werkloosheid en waardoor de groote menigte van loonarbeiders zijn getroffen. Deze toestand is die van heden : ingevolge de wereldderisis, zijn thans de loonarbeiders, die reeds sinds verscheidene maanden werkloos zijn, talrijk. De meesten onder hen beschikken over geen andere bestaansmiddelen dan de toelagen die hun door de werklozenkassen, het Crisisfonds en andere openbare of private instellingen van onderstand worden uitgekeerd. Kan men op een redelijke wijze eischen dat zij van bedoelde toelagen, de som zouden afnemen noodig om de verplichting na te komen, die hun bij de wet dd. 14 Juli 1930 is opgelegd ? Onder inachtneming van de vóór de crisis betaalde loonen, belooft de maandelijks te storten som van 15 tot 20 frank. En alzoo zien bedoelde loonarbeiders alle vooruitzicht namelijk op 65 jaar den ouderdoms-rentetoeslag rehtens te ontvangen, verdwijnen.

Men heeft er om gevraagd dat gedurende dit buitengewoon tijdperk van werkloosheid, het betalen dier bijdrage ten laste van het Rijk zou worden gelegd of dat de loonarbeider van alle storting zou worden ontslagen.

Geen van beide voorstellen heeft mijn goedkeuring verworven. Eerst en vooral zult U moeten bekennen dat het niet meer mogelijk is nog door nieuwe uitgaven de overgrooten lasten te vermeerderen, die het Rijk op zich heeft genomen om de werklozen ter hulp te komen. Anderzijds, mogen wij het beginsel niet uit het oog verliezen dat de grondslag is van onze verschillende wetten van verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en voortijdigen dood. Er is sprake van een verzekeringswet en indien wij het eens waren omtrent de noodzakelijkheid en de rechtmatigheid van de verplichte tegemoetkoming vanwege de werkgevers en vanwege het Rijk, waren wij het tevens eens om te bekennen dat de belanghebbende ook persoonlijk

à la réalisation d'autres conditions que celle des versements.

Mais si en vertu même du principe que je viens d'exposer, il ne peut être question de supprimer l'intervention personnelle du salarié, on peut cependant se demander si, vu les circonstances difficiles que la classe ouvrière traverse, il n'est pas opportun et même nécessaire de diminuer temporairement et dans une certaine limite l'effort volontaire que la loi exige des salariés.

C'est, Madame et Messieurs, cette proposition que j'ai l'honneur de soumettre à votre examen et qui fait l'objet de ce projet de loi.

En vertu de l'article 36 de la loi du 14 juillet 1930, le versement mensuel minimum à effectuer volontairement par le chômeur complet pour être en règle avec les dispositions de l'article 35 s'élève à :

1 ^{re} classe	4 francs.
2 ^e "	5 "
3 ^e "	8 "
4 ^e "	10 "
5 ^e "	13 "
6 ^e "	15 "
7 ^e "	18 "
8 ^e "	20 "

N. B. — Les centimes ont été négligés.

Comme je l'ai dit plus haut, étant donné le taux moyen des salaires lors du commencement de la crise, le versement minimum mensuel que devra opérer le plus grand nombre des salariés sera de 15, 18 et 20 francs.

Nous proposons que, pour ce qui concerne les salariés chômeurs, compris dans les 2e, 3e, 4e, 5e, 6e, 7e et 8e classes, le versement mensuel à effectuer personnellement, soit temporairement fixé uniformément à 5 francs par mois, ce qui représente 17 centimes par jour. Vous constaterez que le sacrifice que nous demandons n'est pas exagéré. Et encore, nous ajouterons que rien ne s'oppose à ce que des tiers interviennent pour faire tout ou partie de ce versement en place des intéressés.

Nous voulons rendre, dans la mesure du possible, cette disposition absolument opérante et efficace.

Aussi, nous nous proposons de faire décider par arrêté royal que, pour ce qui concerne les salariés qui sont affiliés à une caisse de chômage, la cotisation ci-dessus sera prélevée dans des conditions à fixer, sur l'indemnité payée à l'intéressé.

Pour les salariés qui ne sont pas affiliés à une caisse de chômage, il leur appartiendra d'effectuer eux-mêmes ce versement à la Caisse de Retraite, soit directement, soit par l'intermédiaire d'une société mutualiste.

er toe diende bij te dragen opdat het ouderdomspensioen en het weduwepensioen een volstrekt recht zou zijn, voor het genieten waarvan het vervullen van geen andere vereischten, buiten het verrichten der stortingen, mag worden opgelegd.

Maar indien, krachtens het beginsel zelf, dat ik kom uiteen te zetten, er geen sprake kan van zijn de persoonlijke tegemoetkoming van den loonarbeider af te schaffen, kan men zich echter afvragen of, gelet op de moeilijke omstandigheden, waarin de werkende klasse verkeert, het niet gepast is en zelfs noodig is tijdelijk en binnen zekere perken de vrijwillige krachtinspanning, bij de wet van de loonarbeiders gevergd, te verminderen.

Het is, Mevrouw en Mijne Heeren, bedoeld voorstel, dat ik de eer heb U tot onderzoek voor te leggen en dat in dit wetsontwerp wordt beoogd.

Krachtens artikel 36 van de wet van 14 Juli 1930, bedraagt de maandelijksche minimumstorting, door den volkomen werklooze vrijwillig te doen om met de bepalingen van artikel 35 in regel te zijn :

1 ^o klasse	4 frank.
2 ^o "	5 "
3 ^o "	8 "
4 ^o "	10 "
5 ^o "	13 "
6 ^o "	15 "
7 ^o "	18 "
8 ^o "	20 "

N. B. — De centimes werden van kant gelaten.

Gelijk ik het reeds boven zegde, zal aangezien het gemiddeld bedrag der loonen bij het begin der crisis, de maandelijksche minimum-storting, die het grootst aantal van de loonarbeiders zal moeten verrichten, 15, 18 en 20 frank beloopen.

Wij stellen voor dat, wat de werklooze loonarbeiders betreft, in de 2^e, 3^e, 4^e, 5^e, 6^e, 7^e en 8^e klasse begrepen, de persoonlijk te verrichten maandelijksche storting tijdelijk zonder onderscheid op 5 frank per maand zou worden vastgesteld hetgeen met 17 centimes per dag overeenstemt. Gij zult bemerken dat de bijdrage die wij vragen niet overdreven is. En nog zullen wij er bijvoegen dat er zich niets tegen verzet dat derde personen er zouden tussenkomen om die storting geheel of gedeeltelijk in de plaats van de belanghebbenden te doen.

Wij willen in zoover het mogelijk is, bedoelde bepaling werkend en doeltreffend maken.

Ook stellen wij ons voor door middel van een Koninklijk Besluit er toe te laten beslissen dat, wat de loonarbeiders aangaat die bij een werkloozekas zijn aangesloten, bovenvermelde bijdrage, onder vast te stellen voorwaarden, van de aan den belanghebbende betaalde vergoeding zal worden afgehouden.

Voor de loonarbeiders, die niet bij een werkloozekas zijn aangesloten, dienen ze zelf 't zij rechtstreeks, 't zij door het toedoen van een mutualiteitsvereniging bedoeld bedrag in de lijfrentekas te storten.

Nous avons dit que les dispositions de l'article 37 de la loi du 14 juillet 1930 n'étaient applicables qu'aux seuls salariés qui auront été occupés pendant au moins quatre mois au cours de l'année d'assurance au service d'un employeur. Cette restriction a été prévue à l'effet d'éviter que des personnes ne prennent du service chez un patron pendant quelques semaines à l'effet de pouvoir, en complétant dans la suite, au moyen de leurs deniers personnels, le versement minimum légal, profiter des avantages déterminés à l'article 35 de la loi.

Dans les circonstances actuelles, il pourra se présenter des cas où cette période de travail salarié de quatre mois, ne pourra pas être accomplie. Nous proposons également de la supprimer provisoirement. Mais il doit cependant être entendu que pour pouvoir réclamer le bénéfice de la présente loi, il est requis que pendant l'année d'assurance en cours, le travailleur doit avoir été occupé en qualité de salarié pendant une période quelconque.

Enfin, Madame et Messieurs, un dernier point : comme nous le disions au cours du présent exposé, le projet de loi que nous soumettons à vos délibérations n'a qu'une portée transitoire, il a uniquement pour objet de remédier à la situation exceptionnelle née de la crise. Aussi, quand celle-ci aura pris fin, il y aura lieu d'en revenir purement et simplement au régime normal établi par l'article 37 de la loi du 14 juillet 1930. Nous vous demandons de laisser au Gouvernement le soin de décider quand il y aura lieu de mettre fin à cette période transitoire, étant entendu, ainsi qu'il est expressément stipulé à l'article 2 du projet de loi, que l'arrêté royal dont il s'agit ne pourra être proposé par le Ministre de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance Sociale, que sur avis conforme du Conseil des Ministres.

Nous tenons à faire remarquer au Parlement que ce projet de loi n'entraînera pour l'Etat aucune dépense budgétaire nouvelle ni dans le présent ni dans l'avenir.

Madame et Messieurs, je crois inutile d'insister sur l'urgence de la solution à apporter à la question. Aussi nous vous demandons de bien vouloir examiner et discuter sans délai ce projet de loi.

*Le Ministre de l'Industrie, du Travail
et de la Prévoyance sociale,*

H. HEYMAN.

Wij hebben gezegd dat de bepalingen van artikel 37 van de wet van 14 Juli 1930 enkel en alleen op de loonarbeiders toepasselijk waren, die in den loop van het verzekeringsjaar gedurende minstens vier maanden in den dienst van een werkgever werkzaam zijn geweest. Deze beperking werd voorzien om te vermijden dat, personen bij een werkgever slechts gedurende enkele weken zouden in dienst treden ten einde, daar door nadien uit hun eigen geldmiddelen het bedrag van de wettelijke minimumstorting aan te vullen, de bij artikel 35 van de wet vastgestelde voordeelen te mogen genieten.

In de huidige omstandigheden zullen er gevallen kunnen voorkomen dat de loonarbeiders voor vermelde tijdsruimte van bezoldigden arbeid van vier maanden geen werk hebben gevonden. Wij stellen eveneens voor met die tijdsruimte voorloopig geen rekening meer te houden. Maar het dient echter wel verstaan dat om op het voordeel van deze wet aanspraak te kunnen maken het vereischt is dat in het loopend verzekeringsjaar, de arbeider in de hoedanigheid van loonarbeider gedurende onverschillig welke tijdsruimte werkzaam moet geweest zijn.

Eindelijk, Mevrouw en Mijne Heeren, een laatste punt : gelijk wij het in den loop van deze memorie van toelichting zegden, heeft dit wetsontwerp, dat wij U ter beraadslaging en beslissing voorleggen, slechts op een overgangstijdsruimte betrekking en heeft uitsluitend ten doel den buitengewonen toestand wegens de crisis ontstaan, te verhelpen. Ook, wanneer deze zal voorbij zijn, zal er aanleiding toe bestaan doodeenvoudig het normaal stelsel, bij artikel 37 van de wet van 14 Juli 1930 voorzien, wederom in te voeren. Wij vragen U het aan de Regeering over te laten te beslissen wanneer er aan die overgangstijdsruimte een einde zal dienen gesteld, wel te verstaan zooals het uitdrukkelijk bij artikel 2 van het wetsontwerp wordt bepaald dat het Koninklijk Besluit, waarvan sprake, slechts op eensluidend advies van den Ministerraad door den Minister van Nijverheid, Arbeid en Sociale Voorzorg zal mogen worden voorgedragen.

Wij stellen er prijs op aan het Parlement te doen opmerken dat het ontwerp van wet geen nieuwe begrotingsuitgave noch heden noch morgen voor den Staat zal medebrengen.

Mevrouw en Mijne Heeren, ik acht het onnuttig op de dringendheid te drukken, waarmede deze gelegenheid dient opgelost. Ook vragen wij U onverwijld dit wetsontwerp te willen onderzoeken en bespreken.

*De Minister van Nijverheid, Arbeid
en Sociale Voorzorg,*

H. HEYMAN.

PROJET DE LOI

ALBERT, ROI DES BELGES,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance Sociale et de Notre Ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance Sociale et Notre Ministre des Finances, sont chargés de présenter, en Notre Nom, aux Chambres Législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

Article premier.

A titre temporaire, les dispositions de l'article 37 de la loi du 14 juillet 1930 sont modifiées comme suit :

Art. 37. — L'assuré qui, pendant l'année en cours, a été occupé en qualité de salarié, peut parfaire, par un versement libre, le versement annuel requis à l'article précédent pour la constitution d'un versement annuel légal. La somme annuelle totale qui doit être versée au compte de cet assuré est celle afférente à la classe dans laquelle il était compris pendant le mois précédent celui au cours duquel il a cessé d'être occupé. Toutefois, le versement annuel légal est fixé pour les salariés ainsi compris dans les 2e, 3e, 4e, 5e, 6e, 7e et 8e classes, uniformément à 60 francs.

Ce versement doit être opéré à l'expiration de l'année d'assurance en cours, au plus tard.

Art. 2.

Un arrêté royal pris sur la proposition de Notre Ministre de l'Industrie, du Travail et de la Prévoyance Sociale et de l'avis conforme de Notre Conseil des Ministres, fixera la date à partir de laquelle la disposition ci-dessus cessera d'être appliquée.

Donné à Bruxelles, le 2 février 1932.

PAR LE ROI :

*Le Ministre de l'Industrie, du Travail
et de la Prévoyance Sociale,*

Le Ministre des Finances,

ALBERT.

H. HEYMAN.

B^{re} M. HOUTART.

WETSONTWERP

ALBERT, KONING DER BELGEN.

Aan allen, tegenwoordigen en toekomenden, HEIL.

Op de voordracht van Onzen Minister van Nijverheid, Arbeid en Sociale Voorzorg en Onzen Minister van Financiën,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

Onze Minister van Nijverheid, Arbeid et Sociale Voorzorg en Onze Minister van Financiën zijn er mee belast, in Onzen Naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen waarvan de inhoud volgt :

Artikel één.

De bepalingen van artikel 37 van de wet van 14 Juli 1930 worden tijdelijk als volgt gewijzigd :

Art. 37. — De verzekerde die, in het loopend jaar, als loonarbeider werkzaam is geweest, mag door middel van een vrijwillige storting het bedrag van de jaarlijkse storting, bij voorgaand artikel vereischter vorming van een wettelijke jaarstorting, volmaken. De gezamenlijke jaarlijkse som, die op de rekening van bedoelden verzekerde dient gestort, is deze, die in verband staat met de klasse waarin hij was begrepen tijdens de maand, voorafgaande aan die in den loop waarvan hij heeft opgehouden werkzaam te zijn. Nochtans wordt het bedrag der wettelijke jaarlijkse storting voor de alzoo in de 2^e, 3^e, 4^e, 5^e, 6^e, 7^e en 8^e klasse begrepen loonarbeiders zonder onderscheid op 60 frank vastgesteld.

Deze storting dient, uiterlijk bij het verstrijken van het loopend verzekeringsjaar, gedaan.

Art. 2.

Bij een Koninklijk Besluit, gegeven op de voordracht van Onzen Minister van Nijverheid, Arbeid en Sociale Voorzorg en op het eensluidend advies van Onzen Ministerraad zal de datum worden bepaald te beginnen waarvan bovenvermelde bepaling niet meer zal worden toegepast.

Gegeven te Brussel, den 2e Februari 1932.

VAN 'S KONINGS WEGE :

*De Minister van Nijverheid, Arbeid
en Sociale Voorzorg,*

De Minister van Financiën,

SESSION DE 1931-1932.	I		ZITTINGSJAAR 1931-1932.
Projet, N° 119. Rapport, N° 122.	Séance du 10 février 1932.	Vergadering van 10 Februari 1932.	Ontwerp, Nr 119. Verslag, Nr 122.

PROJET DE LOI ayant pour objet d'apporter une dérogation temporaire aux règles fixées à l'article 37 de la loi du 14 juillet 1930, relative à l'assurance en vue de la vieillesse et du décès prématuré.

AMENDEMENT présenté par M.M. DELOR et
PERIQUET.

ARTICLE PREMIER.

Les dispositions prévues à l'alinéa précédent sont applicables aux chômeurs involontaires qui n'auront pu être occupés pendant l'année d'assurance.

Les assurés salariés qui devront cesser le travail pour cause de maladie ou d'infirmité sont assimilés aux chômeurs involontaires.

WETSONTWERP waarbij tijdelijk wordt afgeweken van de regelen, bepaald bij artikel 37 van de wet van 14 Juli 1930 betreffende de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en voortijdigen dood.

AMENDEMENT door de H.H. DELOR en PERIQUET
ingediend.

EERSTE ARTIKEL.

De bij de vorige alinea voorziene bepalingen zijn toepasselijk op de onvrijwillige werklozen die, gedurende het verzekeringsjaar, geen bezigheid konden bekomen.

De loontrekkende verzekerden die, om reden van ziekte of gebrekkelijkheid, het werken zouden moeten staken, worden met de onvrijwillige werklozen gelijkgesteld.

H. DELOR.
PERIQUET.